

antages at frembyde mindre vanskeligheder at opgøre og kontrollere opsparingen, når skatteyderen har ført regnskab. For *andre skatteydere* end erhvervsdrivende foreslås gennemført en særskilt opsparingsordning, hvorefter der indrømmes skattelettelse med 21 pct. af indskud på særlige konti.

De to ordninger foreslås nærmere indrettet som følger:

For skatteydere, der i hele det pågældende indkomstår *har drevet erhvervsmaessig virksomhed*, foreslås skattelettelsen fastsat til 21 pct. af den i indkomståret foretagne opsparing, dog ikke udover 1.500 kr. for forsørgere og 1.000 kr. for ikke-forsørgere. Skattelettelsen kan således højst udgøre 315 kr. for forsørgere og 210 kr. for ikke-forsørgere. Skattelettelsen er for de her omtalte skatteydere ikke betinget af, at der indskydes beløb i pengeinstitutter, men til gengæld skal skatteyderne godtgøre, at de har foretaget en reel opsparing, for at skattelettelsen kan indrømmes. Reglerne om denne form for skattelettelse for opsparing indeholdes i forslagens afsnit I.

For *andre skatteydere* end de erhvervsdrivende er skattelettelsen kun betinget af, at skatteyderen foretager indskud på en særlig konto („konto for skattelettelse“) i et pengeinstitut. Skattelettelsen udgør 21 pct. af det i indkomståret indskudte beløb og kan ikke overstige 315 kr. for forsørgere og 210 kr. for ikke-forsørgere svarende til indskud på henholdsvis 1.500 kr. og 1.000 kr. Med hensyn til udtræk på kontoen, renter af denne m. v. foreslås i store træk anvendt tilsvarende regler som de for kapitalbindingskonti gældende. Forslagets afsnit II indeholder reglerne om skattelettelse for indskud på konto for skattelettelse.

Hvis en erhvervsdrivende skatteyder ikke ønsker at anvende eller på grund af regnskabets manglende kvalitet ikke er berettiget til at anvende den i afsnit I omhandlede ordning, skal han efter forslaget i stedet kunne opnå skattelettelse for opsparing efter reglerne i afsnit II. Dette skal dog ikke afskære ham fra for et senere skatteår at begære skattelettelse efter reglerne i afsnit I. En skatteyder kan for et skatteår kun opnå skattelettelse efter en af de nævnte ordninger.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

Skattelettelse skal efter forslaget kun indrømmes personer, der er fuldt skattepligtige til staten. Personer, der alene er begrænset skattepligtige her i landet, f. eks. som ejere af fast ejendom her, får således ikke ret til skattelettelse. Da skattelettelsen

gives i form af et fradrag i den pålignede indkomstskat til staten, bortfalder lettelsen ved eventuelt ophør af skattepligten i skattepligtsperioden. Skattelettelse indrømmes også, hvor skattepligten indtræder for en del af et skatteår, jfr. dog § 5.

Til § 2.

Reglerne i afsnit I skal kunne anvendes, hvad enten det er den skattepligtige hovedperson eller en med ham sambeskattet, der driver erhvervsmaessig virksomhed. Af praktiske hensyn foreslås det, at den erhvervsmaessige virksomhed skal være drevet i hele det pågældende indkomstår. Når den i afsnit I omhandlede form for skattelettelse foreslås begrænset til at omfatte erhvervsdrivende skatteydere, beror det som anført tidligere på, at det kun for disse skatteyderes vedkommende må antages at være muligt at opgøre og kontrollere den reelle opsparing. Dette gælder dog kun, hvis deres regnskab er af en vis kvalitet, og derfor foreslås det, at de pågældendes regnskaber skal opfylde kravene i bogføringsloven eller de krav, der stilles til regnskaber fra skatteydere, hvem regnskabspligt er pålagt i henhold til § 3 i kontrolloven.

Til § 3.

Af praktiske grunde foreslås der fastsat et mindstebeløb på 100 kr. for den opsparing, der berettiger til skattelettelse; den mindste nedsættelse, der kan opnås, er således 21 kr.

Opsparingen beregnes som forskellen mellem den skattepligtige almindelige indkomst og privatforbruget. Da opsparingen således skal være præsteret af den skattepligtige almindelige indkomst for at berettige til skattelettelse, må den kunne henføres til den indkomstperiode, der danner grundlag for skatteansættelsen.

Efter § 12 i loven om særlig indkomstskat m. v. kan en skatteyder, der har oppebåret særlig indkomst, begære denne beskattet som almindelig indkomst over tre år. Da det ikke bør have indflydelse på den opsparing, der berettiger til skattelettelse, om en skatteyder har benyttet sig af denne adgang, foreslås det, at man ved opgørelsen af opsparingen i så fald reducerer den skattepligtige indkomst med den særlige indkomst, som er medregnet i den.

Til § 4.

Skattelettelse skal kun kunne indrømmes, når skatteyderen fremsætter begæring derom overfor de skattelignende myndigheder. Begæringen skal være ledsaget af en opgørelse over størrelsen af den foretagne opsparing. Man har fundet det rime-